

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
98/C 74/01	Ecu	1
98/C 74/02	Oversigt over dokumenter, som Kommissionen har fremsendt til Rådet i tidsrummet fra den 23. til den 27.2.1998	2
98/C 74/03	Meddelelse om det forestående udløb af gyldigheden af visse antidumpingforanstaltninger	4
98/C 74/04	Meddelelse af landbrugsstrukturforanstaltninger	5
98/C 74/05	Meddelelse til medlemsstaterne om listen over de nye områder i Det Forenede Kongerige, der er berettigede til støtte inden for rammerne af EF-initiativet vedrørende omstilling af forsvarsafhængige områder (Konver)	8
98/C 74/06	Retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte ⁽¹⁾	9
98/C 74/07	Kommissionens meddelelse om forlængelse af rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ⁽¹⁾	31
98/C 74/08	Forudgående anmeldelse af en fusion (Sag IV/M.1138 — Royal Bank of Canada/Bank of Montreal) ⁽¹⁾	32

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

ECU ⁽¹⁾

9. marts 1998

(98/C 74/01)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgske francs	40,7841	Finske mark	6,00024
Danske kroner	7,53478	Svenske kroner	8,66905
Tyske mark	1,97700	Pund sterling	0,660645
Græske drakmer	312,566	US-dollars	1,08181
Spanske pesetas	167,539	Canadiske dollars	1,52827
Franske francs	6,62909	Yen	138,547
Irske pund	0,796324	Schweizerfrancs	1,60973
Italienske lire	1944,79	Norske kroner	8,23146
Nederlandske gylde	2,22830	Islandske kroner	79,0908
Østrigske schilling	13,9088	Australske dollars	1,62263
Portugisiske escudos	202,211	Newzealandske dollars	1,87002
		Sydafrikanske rand	5,39334

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles
- angiv eget kendeord
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har desuden en telefax (kaldnr. 296 10 97 og 296 60 11) med automatisk svarfunktion, der giver dagsaktuelle oplysninger om de gældende omregningskurser inden for den fælles landbrugspolitik.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT L 379 af 30.12.1978, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1971/89 (EFT L 189 af 4.7.1989, s. 1).

Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT L 349 af 23.12.1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT L 349 af 23.12.1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT L 311 af 30.10.1981, s. 1).

**OVERSIGT OVER DOKUMENTER, SOM KOMMISSIONEN HAR FREMSENDT TIL
RÅDET I TIDSRUMMET FRA DEN 23. TIL DEN 27.2.1998**

(98/C 74/02)

Dokumenterne kan fås på salgskontorerne. Adresseerne findes på omslagets side 4

Kodenummer	Katalognummer	Titel	Vedtaget af Kommissionen den	Fremsendt til Rådet den	Antal sider
KOM(98) 85	CB-CO-98-090-DA-C	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Direktiv 90/220/EØF om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer ⁽²⁾ ⁽³⁾	23.2.1998	23.2.1998	96
KOM(98) 87	CB-CO-98-092-DA-C	Meddelelse fra Kommissionen om gennemførelsen af Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling ⁽³⁾	23.2.1998	23.2.1998	35
KOM(98) 94	CB-CO-98-099-DA-C	Beretning fra Kommissionen til Rådet om omkostningerne i 1996 ved den i Rådets forordning (EØF) nr. 3438/92 fastsatte støtte til transport af bestemte frugter og grøntsager ⁽³⁾	23.2.1998	23.2.1998	6
KOM(98) 96	CB-CO-98-103-DA-C	Forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs undertegnelse af en protokol til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer	23.2.1998	23.2.1998	34
KOM(98) 91	CB-CO-98-096-DA-C	Kommissionens beretning til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om anvendelse af Rådets forordning (EF) nr. 852/95 om økonomisk støtte til Portugal til et specifikt program til modernisering af tekstil- og beklædningsindustrien	24.2.1998	24.2.1998	25
KOM(98) 93	CB-CO-98-098-DA-C	Forslag til Rådets afgørelse om Fællesskabets holdning i Associeringsrådet til Den Tjekkiske Republiks deltagelse i Fællesskabets programmer på områderne for erhvervsuddannelse, ungdomsanliggender og uddannelse ⁽²⁾	24.2.1998	24.2.1998	17
KOM(98) 99	CB-CO-98-104-DA-C	Forslag til Rådets forordning (EF) om obligatorisk anførelse af andre end de i direktiv 79/112/EØF foreskrevne oplysninger på mærkningen af visse levnedsmidler, der er fremstillet på grundlag af genetisk modificerede organismer ⁽²⁾ ⁽³⁾	25.2.1998	25.2.1998	10

Kodenummer	Katalognummer	Titel	Vedtaget af Kommissionen den	Fremsendt til Rådet den	Antal sider
KOM(98) 100	CB-CO-97-105-DA-C	Forslag til Rådets afgørelse om godkendelse på Fællesskabets vegne af den ændring af bilag II og III til Bern-konventionen om beskyttelse af Europas vilde dyr og planter samt naturlige levesteder, der vedtoges på det syttende møde i det stående udvalg for konventionen ⁽²⁾ ⁽³⁾	25.2.1998	25.2.1998	5
KOM(98) 102	CB-CO-98-122-DA-C	Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — år 2000-computer-problemet ⁽³⁾	25.2.1998	25.2.1998	15
KOM(98) 73	CB-CO-97-084-DA-C	Forslag til Rådets forordning (EF) om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ⁽²⁾ ⁽³⁾	18.2.1998	26.2.1998	19
KOM(98) 104	CB-CO-98-133-DA-C	Beretning fra Kommissionen til Rådet om harmonisering af forbrugerprisindekser i Den Europæiske Union	27.2.1998	27.2.1998	61
KOM(98) 105	CB-CO-98-108-DA-C	Forslag til Rådets afgørelse om den holdning, EF skal indtage i Associeringsrådet, der blev oprettet ved Europaaftalen, der blev undertegnet den 19. december 1994 mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Slovakiske Republik på den anden side, med hensyn til en forlængelse for en yderligere femårig periode i overensstemmelse med Europaaftalens artikel 64, stk. 4, litra a)	27.2.1998	27.2.1998	7
KOM(98) 106	CB-CO-98-110-DA-C	Forslag til Rådets afgørelse om EF's holdning vedrørende nedsættelse af arbejdsgrupper under det samarbejdsråd, der er etableret ved samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien	27.2.1998	27.2.1998	14
KOM(98) 107	CB-CO-98-107-DA-C	Forslag til Rådets forordning (EF) om indførsel til Fællesskabet af landbrugsprodukter med oprindelse i Tyrkiet, om ophævelse af forordning (EØF) nr. 4115/86 og om ændring af forordning (EF) nr. 3010/95	27.2.1998	27.2.1998	7

⁽¹⁾ Dokumentet indeholder en analyse af konsekvenserne for virksomheder, især for små og mellemstore virksomheder (SMV).

⁽²⁾ Dokumentet vil blive offentliggjort i Tidende.

⁽³⁾ EØS-relevant tekst.

NB: KOM-dokumenter kan fås i samlet abonnement, i abonnement efter emneområder eller i løssalg. I sidstnævnte tilfælde afhænger prisen af antal sider.

Meddelelse om det forestående udløb af gyldigheden af visse antidumpingforanstaltninger

(98/C 74/03)

1. Kommissionen skal meddele, at medmindre der indledes en fornyet undersøgelse efter følgende procedure, udløber gyldigheden af nedenfor anførte antidumpingforanstaltninger på de i tabellen angivne tidspunkter som omhandlet i artikel 11, stk 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2331/96 ⁽²⁾, om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab.

2. Procedure

Producenter i Fællesskabet kan indgive en skriftlig anmodning om en fornyet undersøgelse. Anmodningen skal indeholde tilstrækkelige beviser for, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade.

Skulle Kommissionen beslutte at foretage en fornyet undersøgelse af de pågældende foranstaltninger, vil importørerne, eksportørerne, repræsentanterne for eksportlandet og producenterne i Fællesskabet få lejlighed til at uddybe, afvise eller fremsætte bemærkninger til de spørgsmål, der er indeholdt i anmodningen om fornyet undersøgelse.

3. Tidsfrist

Producenterne i Fællesskabet kan indgive en skriftlig anmodning om en fornyet undersøgelse på ovennævnte grundlag, således at den er Europa-Kommissionen, Generaldirektorat I — Forbindelser med Tredjelande: Handelspolitik og Forbindelser med Nordamerika, Det Fjerne Østen, Australien og New Zealand (Kontor I-C-2), Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel ⁽³⁾ i hænde på et hvilket som helst tidspunkt efter denne meddelelses offentliggørelse, men ikke senere end tre måneder før den i tabellen nedenfor angivne dato.

4. Denne meddelelse offentliggøres i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995.

Vare	Oprindelses- eller eksportland(e)	Foranstaltning	Reference	Dato for udløb
Cykler	Folkerepublikken Kina	Told	Forordning (EØF) nr. 2474/93 (EFT L 228 af 9.9.1993), udvidet ved forordning (EF) nr. 71/97 (EFT L 16 af 18.1.1997)	10.9.1998

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 317 af 6.12.1996, s. 1.

⁽³⁾ Telex B COMEU 21877; Telefax (32-2) 295 65 05.

Meddelelse af landbrugsstrukturforanstaltninger

(98/C 74/04)

(Se meddelelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende L 174 af 22. juni 1989, s. 31)

Kommissionens beslutning C(97) 2504 af 27. oktober 1997

Medlemsstat:

— Italien (Umbria)

Retsgrundlag:

— Rådets forordning (EF) nr. 950/97 (forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet)

Beslutningen konstaterer, at betingelserne for EF's finansielle deltagelse er opfyldt på baggrund af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet vedrørende investeringer i henhold til artikel 24 (zootekniske strukturer).

Beslutningen konstaterer, at betingelserne for EF's finansielle deltagelse er opfyldt på baggrund af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet vedrørende regnskabsstøtte.

Kommissionens beslutning C(97) 3084 af 10. november 1997

Medlemsstat:

— Italien

Retsgrundlag:

— Rådets forordning (EF) nr. 950/97 (forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet)

Beslutningen konstaterer, at betingelserne for EF's finansielle deltagelse er opfyldt på baggrund af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet vedrørende referenceindkomsten for 1997.

Kommissionens beslutning C(97) 2505 af 27. oktober 1997

Medlemsstat:

— Italien (Sicilia)

Retsgrundlag:

— Rådets forordning (EF) nr. 950/97 (forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet)

Beslutningen konstaterer, at betingelserne for EF's finansielle deltagelse er opfyldt på baggrund af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet vedrørende investeringer inden for biavl og silkeavl.

Kommissionens beslutning C(97) 3085 af 10. november 1997

Medlemsstat:

— Italien (Friuli Venezia-Guilia)

Retsgrundlag:

— Rådets forordning (EF) nr. 950/97 (forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet)

Beslutningen konstaterer, at betingelserne for EF's finansielle deltagelse er opfyldt på baggrund af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet vedrørende investeringerne.

Kommissionens beslutning C(97) 3081 af 10. november 1997

Medlemsstat:

— Finland

Retsgrundlag:

— Rådets forordning (EF) nr. 950/97 (forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet)

Kommissionens beslutning C(97) 3086 af 10. november 1997

Medlemsstat:

— Spanien

Retsgrundlag:

— Rådets forordning (EF) nr. 950/97 (forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet)

Beslutningen konstaterer, at betingelserne for EF's finansielle deltagelse er opfyldt på baggrund af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet vedrørende ændringen af den lovgivning, der anvender forordning (EF) nr. 950/97.

Kommissionens beslutning C(97) 3091 af 12. november 1997

Medlemsstat:

— Grækenland

Retsgrundlag:

— Rådets forordning (EF) nr. 950/97 (forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet)

Beslutningen konstaterer, at betingelserne for EF's finansielle deltagelse er opfyldt på baggrund af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet vedrørende udligningsgodtgørelserne.

Kommissionens beslutning C(97) 3087 af 10. november 1997

Medlemsstat:

— Spanien (Extremadura)

Retsgrundlag:

— Rådets forordning (EF) nr. 950/97 (forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet)

Beslutningen konstaterer, at betingelserne for EF's finansielle deltagelse er opfyldt på baggrund af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet vedrørende investeringerne i vandingsanlæg.

Kommissionens beslutning C(97) 3092 af 12. november 1997

Medlemsstat:

— Belgien

Retsgrundlag:

— Rådets forordning (EF) nr. 950/97 (forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet)

Beslutningen konstaterer, at betingelserne for EF's finansielle deltagelse er opfyldt på baggrund af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet vedrørende referenceindkomsten for 1997.

Kommissionens beslutning C(97) 2503 af 14. november 1997

Medlemsstat:

— Italien (Piemonte)

Retsgrundlag:

— Rådets forordning (EF) nr. 950/97 (forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet)

Beslutningen konstaterer, at betingelserne for EF's finansielle deltagelse er opfyldt på baggrund af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet vedrørende investeringerne i nye vinmarker.

Kommissionens beslutning C(97) 3093 af 12. november 1997

Medlemsstat:

— Frankrig

Retsgrundlag:

— Rådets forordning (EF) nr. 950/97 (forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet)

Beslutningen konstaterer, at betingelserne for EF's finansielle deltagelse er opfyldt på baggrund af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet vedrørende referenceindkomsten for 1997.

Kommissionens beslutning C(97) 3099 af 24. november 1997

Medlemsstat:

— Tyskland (Niedersachsen)

Retsgrundlag:

— Rådets forordning (EF) nr. 950/97 (forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet)

Beslutningen konstaterer, at betingelserne for EF's finansielle deltagelse er opfyldt på baggrund af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet vedrørende forvaltningstjenesterne.

Kommissionens beslutning C(97) 3468 af 10. december 1997

Medlemsstat:

— Grækenland

Retsgrundlag:

— Rådets forordning (EF) nr. 950/97 (forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet)

Beslutningen konstaterer, at betingelserne for EF's finansielle deltagelse er opfyldt på baggrund af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet vedrørende referenceindkomsten for 1997.

Kommissionens beslutning C(97) 3466 af 10. december 1997

Medlemsstat:

— Det Forenede Kongerige

Retsgrundlag:

— Rådets forordning (EF) nr. 950/97 (forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet)

Beslutningen konstaterer, at betingelserne for EF's finansielle deltagelse er opfyldt på baggrund af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet vedrørende udligningsgodtgørelserne.

Kommissionens beslutning C(97) 3469 af 10. december 1997

Medlemsstat:

— Tyskland

Retsgrundlag:

— Rådets forordning (EF) nr. 950/97 (forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet)

Beslutningen konstaterer, at betingelserne for EF's finansielle deltagelse er opfyldt på baggrund af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet vedrørende udligningsgodtgørelserne.

Kommissionens beslutning C(97) 3467 af 10. december 1997

Medlemsstat:

— Finland

Retsgrundlag:

— Rådets forordning (EF) nr. 950/97 (forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet)

Beslutningen konstaterer, at betingelserne for EF's finansielle deltagelse er opfyldt på baggrund af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet vedrørende referenceindkomsten for 1997.

Kommissionens beslutning C(97) 3471 af 18. december 1997

Medlemsstat:

— Spanien

Retsgrundlag:

— Rådets forordning (EF) nr. 950/97 (forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet)

Beslutningen konstaterer, at betingelserne for EF's finansielle deltagelse er opfyldt på baggrund af de foranstalt-

ninger, som den pågældende medlemsstat har truffet vedrørende de supplerende udligningsgodtgørelser.

Retsgrundlag:

— Rådets forordning (EF) nr. 950/97 (forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet)

Kommissionens beslutning C(97) 3476 af 18. december 1997

Medlemsstat:

— Belgien (Wallonie)

Beslutningen konstaterer, at betingelserne for EF's finansielle deltagelse er opfyldt på baggrund af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet vedrørende den nye tekst til anvendelse af forordning (EF) nr. 950/97.

NB: Der kan efter anmodning fremsendes et eksemplar af beslutningen på den pågældende medlemsstats officielle sprog ved henvisning til Generalsekretariatet for Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Offentliggørelse og notifikation, »Breydel«, kontor 14/94, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel (tlf. (32-2) 295 23 64; fax (32-2) 295 01 20).

Meddelelse til medlemsstaterne om listen over de nye områder i Det Forenede Kongerige, der er berettigede til støtte inden for rammerne af EF-initiativet vedrørende omstilling af forsvarsafhængige områder (Konver)

(98/C 74/05)

I henhold til punkt 7 i de retningslinjer, der er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 180 af 1. juli 1994, side 20, fastlagde Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber på sit møde den 4. marts 1998 nedenstående liste over de nye områder i Det Forenede Kongerige, der er berettigede til støtte inden for rammerne af et EF-initiativ vedrørende omstilling af forsvarsindustrien.

Referencerne til de områder, der er støtteberettigede i henhold til mål nr. 2, vedrører den oprindelige liste over industriområder i tilbagegang, der er berørt af mål nr. 2, og den ændrede liste, der er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* L 81 af 24. marts 1994 og L 193 af 3. august 1996.

LISTE OVER STØTTEBERETTIGEDE OMRÅDER UNDER KONVER

DET FORENEDE KONGERIGE

NUTS III-region	Støtteberettigede områder
Tayside	Mål nr. 5 b) — Ikke-målområde Breachin and Montrose TTWA
	Ikke-målområde
Cheshire	Crewe TTWA

RETNINGSLINJER FOR STATSSTØTTE MED REGIONALT SIGTE

(98/C 74/06)

(EØS-relevant tekst)

1. Indledning

Medlemsstaterne og alle andre interesserede er i adskillige dokumenter af forskellig art⁽¹⁾ blevet orienteret om, hvilke kriterier Kommissionen følger ved sin vurdering af, om statsstøtte med regionalt sigte kan godkendes som værende forenelig med fællesmarkedet efter EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c).

Den voksende mængde af sådanne dokumenter, som er af ret uensartet karakter og spredt over en årrække, og den udvikling, der er sket i de principper og den praksis, der følges af såvel Kommissionen som medlemsstaterne, samt behovet for at koncentrere støtten og reducere konkurrencefordrejning har gjort det nødvendigt at samle alle de regler og kriterier, man i øjeblikket følger, i en tekst, både af hensyn til gennemsigtigheden og ud fra ønsket om at få ajourført og forenklet dem⁽²⁾.

Formålet med nedenstående tekst er at dække dette behov.

Den støtte, der er omfattet af disse retningslinjer (enten omtalt som »støtte med regionalt sigte« eller blot »regionalstøtte«), adskiller sig fra andre former for offentlig støtte (navnlig støtte til forskning og udvikling, til miljøbeskyttelse og til kriseramte virksomheder) ved, at den er forbeholdt bestemte områder, og at dens udtrykkelige mål er at fremme udviklingen i disse områder⁽³⁾.

Formålet med regionalstøtte er at fremme udviklingen i ugunstigt stillede områder ved at understøtte investeringer og jobskabelse inden for rammerne af en holdbar udvikling. Regionalstøtte bidrager til, at de virksomheder, der er lokaliseret i de pågældende områder, kan udvides, moderniseres og diversificeres, samt til, at nye virksomheder kan etableres. For at fremme denne udvikling og mindske eventuelle negative virkninger af virksomhedsflytninger er det nødvendigt at betinge støtten af, at investeringerne og jobskabelsen fastholdes i en minimumsperiode i den ugunstigt stillede region.

I ekstraordinære tilfælde kan der være tale om, at en region har så store strukturproblemer, at regionalstøtte ikke er tilstrækkelig til at stimulere regionens udvikling. Kun i sådanne tilfælde må der ydes driftsstøtte som supplement til regionalstøtte.

Kommissionen mener, at regionalstøtten kan udfylde sin rolle effektivt og dermed retfærdiggøre den fordrejning af konkurrencen, den forårsager, hvis den ydes under overholdelse af bestemte principper og regler. Det vigtigste af disse principper er, at der i overensstemmelse med artikel 92's ånd og bogstav skal være tale om et instrument, der anvendes undtagelsesvis.

⁽¹⁾ Jf. Europa-Kommissionen, Konkurrencereglerne i De Europæiske Fællesskaber, Del II A: Statsstøtteregler, Bruxelles, Luxembourg 1995, s. 205 ff.

⁽²⁾ Disse retningslinjer med tilhørende bilag erstatter følgende dokumenter:

- Meddelelse fra Kommissionen til Rådet (EFT C 111 af 4.11.1971, s. 7)
- Meddelelse fra Kommissionen til Rådet (KOM(73) 1110 af 27.6.1973)
- Meddelelse fra Kommissionen til Rådet (KOM(75) 77 endelig udg. af 26.2.1975)
- Kommissionens skrivelse til medlemsstaterne (EFT C 31 af 3.2.1979, s. 9)
- Kommissionens meddelelse til medlemsstaterne vedrørende metoden for anvendelse af EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c), på regionalstøtte (EFT C 212 af 12.8.1988, s. 2)
- Kommissionens meddelelse til medlemsstaterne vedrørende de gældende referencesatser og kalkulationsrentesatser i Frankrig, Irland og Portugal (EFT C 10 af 16.1.1990, s. 8)
- Meddelelse fra Kommissionen vedrørende metoden for anvendelse af traktatens artikel 92, stk. 3, litra a), på regionalstøtte (EFT C 163 af 4.7.1990, s. 6)
- Meddelelse fra Kommissionen til medlemsstaterne og andre interesserede parter angående en ændring af afsnit II i Kommissionens meddelelse vedrørende metoden for anvendelse af artikel 92, stk. 3, litra a) og c), på regionalstøtte (EFT C 364 af 20.12.1994, s. 8).

Desuden svarer disse retningslinjer til kriterierne i Rådets resolution af 20. oktober 1971 (EFT C 111 af 4.11.1971, s. 1).

Kommissionens meddelelse om referencesatsen og kalkulationsrenten er ikke længere en del af dokumenterne om statsstøtte, da den vedrører alle former for statsstøtte (EFT C 273 af 9.9.1997, s. 3).

⁽³⁾ Støtte til små og mellemstore virksomheder (SMV), der indebærer forhøjelser for at fremme den regionale udvikling, anses også for at være regionalstøtte.

Regionalstøtte kan kun bruges i Den Europæiske Union, hvis den ydes sparsomt og koncentreret om de dårligst stillede områder⁽⁴⁾. Hvis statsstøtte blev mere udbredt, og hvis støtte snarere blev reglen end undtagelsen, ville den miste enhver karakter af incitament, og dens økonomiske virkninger ville gå tabt. Samtidig ville den fordrøje markedskræfternes spil og skade hele effektiviteten af Fællesskabets økonomi.

2. Anvendelsesområde

Kommissionen vil anvende nærværende retningslinjer på regional støtte til alle sektorer med undtagelse af produktion, forarbejdning og markedsføring af landbrugsprodukterne i bilag II til EF-traktaten, fiskeriet og kulindustrien. Derudover findes der særlige regler for visse af de sektorer, der er omfattet af nærværende retningslinjer⁽⁵⁾.

Princippet i EF-traktatens artikel 92, stk. 2, om, at støtte er uforenelig med fællesmarkedet, kan kun fraviges under henvisning til støttens regionale sigte, hvis der kan sikres balance mellem den fordrøjning af konkurrencen, støtten medfører, og de fordele, støtten har for udviklingen i en ugunstigt stillet region⁽⁶⁾. Den vægt, der tillægges fordelene ved støtten, kan variere alt efter den anvendte undtagelse, således at hensynet til den frie konkurrence i højere grad må vige i de i artikel 92, stk. 3, litra a), omhandlede situationer end i de i artikel 92, stk. 3, litra c), omhandlede situationer⁽⁷⁾.

Individuel ad hoc-støtte⁽⁸⁾ til en enkelt virksomhed eller støtte til en enkelt sektor kan få alvorlige følger for konkurrencen på det pågældende marked, samtidig med at den risikerer kun at få begrænset indvirkning på udviklingen i regionen. Denne form for støtte gives i reglen som led i en punktuell eller sektororienteret industripolitik og stemmer således normalt ikke med ånden i selve regionalstøttepolitikken⁽⁹⁾, som bør være neutral med hensyn til de produktive ressourcers fordeling mellem de enkelte erhvervssektorer og aktiviteter. Kommissionen finder, at medmindre andet bevises, opfylder en sådan støtte ikke ovenstående krav⁽¹⁰⁾.

Derfor kan de her omhandlede undtagelsesbestemmelser principielt kun bringes i anvendelse på støtteordninger, der gælder for flere sektorer, og som i et givet område er åbne for alle virksomheder i de pågældende sektorer.

3. Afgrænsning af regionerne

3.1. For at en støtteordning skal kunne godkendes efter en af de her omhandlede undtagelsesbestemmelser, skal det område, ordningen vedrører, opfylde betingelserne i de pågældende undtagelsesbestemmelser. Kommissionen afgør, om betingelserne er opfyldt under anvendelse af forudfastlagte analysekriterier.

3.2. I lyset af det princip, der blev understreget i indledningen til nærværende retningslinjer (at støtte kun må ydes undtagelsesvis), er det Kommissionens udgangspunkt, at det samlede omfang af støtteberettigede områder i Fællesskabet bør være mindre end omfanget af ikke-støtteberettigede. Anvender man den mest udbredte målestok for støttens dækning (den berørte befolkningsdel i %), betyder det, at den samlede regionalstøttedækning i Fællesskabet skal ligge under 50 % af Fællesskabets befolkning.

⁽⁴⁾ Se konklusionerne fra industriministrenes møde i Rådet den 6.-7. november 1995 om konkurrencepolitik og industriens konkurrenceevne.

⁽⁵⁾ Ud over de her omhandlede retningslinjer gælder der særlige regler for følgende sektorer: transportsektoren, jern- og stålindustrien, værftsindustrien, kunstfiberindustrien og motor-køretøjsindustrien. Desuden gælder der særlige regler for investeringer, der omfattes af de multisektorale rammebestemmelser for regionalstøtte til store investeringsprojekter.

⁽⁶⁾ Jf. EF-Domstolens dom af 17.9.1980 i sag 730/79 (Philip Morris mod Kommissionen), Sml. 1980, s. 2671, præmis 17, og dom af 14.1.1997 i sag C-169/95 (Kongeriget Spanien mod Kommissionen), Sml. 1997, s. I-135, præmis 20.

⁽⁷⁾ Jf. dom afsagt af Retten i Første Instans af 12.12.1996 i sag T-380/94 (AIUFFASS og AKT mod Kommissionen), Sml. 1996, s. II-2169, præmis 54, ophævet ved Domstolens kendelse.

⁽⁸⁾ Jf. EF-Domstolens dom af 14.9.1994 i forenede sager C-278/92, C-279/92 og C-280/92 (Kongeriget Spanien mod Kommissionen), Sml. 1994, s. I-4103.

⁽⁹⁾ I WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger er denne form for støtte derfor udtrykkelig udelukket fra den kategori af regionalstøtte, som der ikke gribes ind over for (principielt tilladt støtte).

⁽¹⁰⁾ Der findes særskilte regler for individuel støtte til kriserammede virksomheder, der ikke betragtes som egentlig regionalstøtte. De nugældende bestemmelser er offentliggjort i EFT C 368 af 23.12.1994, s. 12.

- 3.3. I betragtning af, at de to undtagelsesbestemmelser vedrører regionale problemer af forskellig karakter og intensitet, bør man desuden inden for de grænser for den samlede dækning, der er anført under punkt 3.2, prioritere de områder, der har de mest akutte problemer ⁽¹¹⁾.

- 3.4. Afgrænsningen af støtteberettigede områder bør derfor føre til en geografisk koncentration af støtten efter de principper, der er opstillet i punkt 3.2 og 3.3.

Undtagelsesbestemmelsen i artikel 92, stk. 3, litra a)

- 3.5. Af artikel 92, stk. 3, litra a), fremgår det, at støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder (herefter benævnt »litra a)-områder«), hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse, kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet. Som EF-Domstolen har understreget, viser »anvendelsen af ordene »usædvanlig« og »alvorlig« i undtagelsesbestemmelserne i litra a), at den kun angår områder, hvor den økonomiske situation er meget ugunstig i forhold til Den Europæiske Union som helhed« ⁽¹²⁾.

Ud fra en fremgangsmåde, der allerede har stået sin prøve, vil Kommissionen derfor anse betingelserne for at være opfyldt, hvis området — der svarer til en geografisk enhed på NUTS II-niveau ⁽¹³⁾ — har et bruttonationalprodukt (BNP) pr. indbygger målt i købekraftstandarder (KKS) på under 75 % af fællesskabsgennemsnittet ⁽¹⁴⁾. De tal for BNP/KKS for hvert område samt for fællesskabsgennemsnittet, der

skal bruges i analysen, skal være gennemsnittet i de sidste tre år, for hvilke der foreligger statistikker. Tallene beregnes på grundlag af oplysninger fra De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor.

Undtagelsesbestemmelsen i artikel 92, stk. 3, litra c)

- 3.6. I modsætning til artikel 92, stk. 3, litra a), hvor situationen er beskrevet præcist og klart, giver artikel 92, stk. 3, litra c), større spillerum til at definere de problemer i en region (i det følgende benævnt »litra c)-region«), der kan mildnes med støtte. De relevante indikatorer er i dette tilfælde altså ikke nødvendigvis levestandard og underbeskæftigelse. Desuden er det ikke nødvendigvis i forhold til hele Fællesskabet, at problemernes omfang skal vurderes, det kan også være i forhold til den pågældende medlemsstat.

EF-Domstolen har i sag 248/84 (se fodnote 12) udtalt følgende om de to punkter (hvilke problemer der skal være tale om, og hvilken referenceramme der skal lægges til grund i analysen): »Hvad derimod angår undtagelsesbestemmelsen i litra c), har denne en større rækkevidde, idet den indeholder hjemmel til at fremme udviklingen i bestemte områder, uden at de i litra a) nævnte økonomiske betingelser behøver at være opfyldt, medens det dog er en forudsætning, at den herved ydede støtte »ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse«. Bestemmelsen indeholder hjemmel for Kommissionen til at tillade støtte, der har til formål at fremme den økonomiske udvikling i områder i en medlemsstat, hvor den økonomiske situation er dårligere end det nationale gennemsnit«.

- 3.7. Regionalstøtte omfattet af undtagelsesbestemmelsen i litra c) bør imidlertid indgå i en sammenhængende regionalpolitik i medlemsstaten og overholde ovenstående principper om geografisk koncentration. Eftersom støtten tager sigte på regioner, der er mindre dårligt stillet end litra a)-områderne, er der endnu mere grund til, at støtte kun ydes undtagelsesvis og kun kan godkendes i meget begrænset omfang. Det er derfor kun en begrænset del af en medlemsstats nationale territorium, der på forhånd kan betragtes som støtteberettiget. Og befolkningsdækningen i litra c)-regioner må derfor ikke

⁽¹¹⁾ De områder, der kan falde ind under undtagelsesbestemmelsen i litra a), udgør i øjeblikket 22,7 % af EU's befolkning, mod 24 % for litra c)-områderne.

⁽¹²⁾ Dom i sag 248/84 (Tyskland mod Kommissionen), Sml. 1987, s. 4013, præmis 19.

⁽¹³⁾ Nomenklatur for statistiske territoriale enheder.

⁽¹⁴⁾ Den underliggende hypotese er således, at bruttonationalproduktet må formodes at afspejle en syntese af begge fænomener.

overstige 50 % af den samlede nationale befolkning, der ikke dækkes af artikel 92, stk. 3, litra a) ⁽¹⁵⁾.

At støttens karakter åbner mulighed for at tage hensyn til særlige nationale forhold i en medlemsstat, betyder på den anden side ikke, at støtten ikke skal vurderes ud fra Fællesskabets interesse. Fastlæggelsen af støtteberettigede områder i de enkelte medlemsstater bør foregå indenfor rammer, der sikrer en overordnet sammenhæng på fællesskabsplan ⁽¹⁶⁾.

- 3.8. For at give de nationale myndigheder tilstrækkelig stort spillerum ved udvælgelsen af støtteberettigede områder, uden at det går ud over effektiviteten i Kommissionens kontrol med denne form for støtte eller ligebehandlingen af alle medlemsstaterne, bør fastlæggelsen af de områder, der er berettigede til en undtagelse, omfatte to aspekter:

— Kommissionens fastsættelse af et støtteloft for hvert land

— udpegelse af de støtteberettigede områder.

Udpegelsen af støtteberettigede områder skal ske efter gennemsigtige regler, som samtidig skal være tilstrækkeligt fleksible til, at der kan tages hensyn til alle de situationer, der kan berettige til en undtagelse. Støtteloftet skal muliggøre den omtalte fleksibilitet med hensyn til valg af støtteberettigede områder og samtidig sikre ensartet behandling, hvilket er påkrævet, hvis støtten skal være acceptabel ud fra et EU-synspunkt.

- 3.9. For at sikre en effektiv kontrol med regionalstøtten, samtidig med at det sikres, at den bidrager til at realisere målene i EF-traktatens artikel 3, særlig litra g) og j), fastsætter Kommis-

sionen et samlet loft for regionalstøttens dækning i Fællesskabet, udtrykt i forhold til befolkningen. Dette samlede loft omfatter alle de regioner, der er støtteberettiget efter undtagelserne i artikel 92, stk. 3, litra c) og a). Da de regioner, der er regionalstøtteberettigede efter undtagelsen i artikel 92, stk. 3, litra a), og deres samlede dækning på fællesskabsplan bestemmes eksogent og automatisk ved anvendelse af kriteriet på 75 % af BNP/KKS pr. indbygger, fastlægger Kommissionens beslutning om det samlede loft altså samtidig på fællesskabsplan loftet over dækningen efter undtagelsen i artikel 92, stk. 3, litra c). Loftet for artikel 92, stk. 3, litra c), fremkommer nemlig ved, at befolkningen i de regioner, der er støtteberettiget efter artikel 92, stk. 3, litra a), fratrækkes det samlede loft. Det fordeles derefter mellem de forskellige medlemsstater på grundlag af den relative socioøkonomiske situation i regionerne i hver medlemsstat, vurderet i en EF-sammenhæng. Den metode, der anvendes til at fastlægge den procentdel i hver medlemsstat, beskrives i bilag III.

- 3.10. Medlemsstaterne giver efter artikel 93, stk. 3, Kommissionen meddelelse om de metoder og kvantitative indikatorer, de ønsker at benytte ved fastlæggelsen af de støtteberettigede områder, og sender Kommissionen en liste over de områder, de foreslår omfattet af undtagelsen i litra c), med angivelse af de relative intensiteter ⁽¹⁷⁾. Befolkningens andelen i de pågældende regioner må ikke overstige det nævnte loft over dækningen efter undtagelsen i artikel 92, stk. 3, litra c).

- 3.10.1. Metoderne skal opfylde følgende betingelser:

— de skal være objektive

— de skal give mulighed for at måle de regionale socioøkonomiske skævheder i den pågældende medlemsstat, således at væsentlige skævheder klart fremgår

— de skal være klart og detaljeret beskrevet, så at Kommissionen kan vurdere deres berettigelse.

⁽¹⁵⁾ Med den undtagelse vedrørende overgangsbestemmelser, der følger af punkt 8 i bilag III til nærværende retningslinjer.

⁽¹⁶⁾ Jf. EF-Domstolens dom i sag 730/79, se fodnote 6, præmis 26, og sag 310/85 (Deufil mod Kommissionen), Sml. 1987, s. 901, præmis 18.

⁽¹⁷⁾ Jf. punkt 4.8 og 4.9.

3.10.2. Indikatorerne skal opfylde følgende betingelser:

- der må højst være fem indikatorer, uanset om der er tale om enkeltindikatorer eller indikatorkombinationer
- de skal være objektive og relevante for vurderingen af regionernes socioøkonomiske situation
- de skal enten være baseret på statistiske serier, der ved anmeldelsen mindst dækker de forudgående tre år, eller være baseret på den senest foretagne undersøgelse, hvis de relevante statistikker ikke foreligger på årsbasis
- de skal være baseret på pålidelige statistikker.

3.10.3. Listen over regioner skal opfylde følgende betingelser:

- regionerne skal svare til NUTS-klassifikationens niveau III-enheder. Dog kan i behørigt begrundede tilfælde en anden homogen geografisk enhed benyttes. Hver medlemsstat kan kun operere med én type geografisk enhed
- de enkelte regioner eller grupperne af nabo-regioner skal danne tætsluttende zoner, der hver skal have mindst 100 000 indbyggere. For zoner med lavere indbyggertal baseres beregningen af befolkningsdækningen på basis af et fiktivt tal på 100 000 indbyggere, undtagen hvor der er tale om regioner på niveau III i NUTS-klassifikationen med mindre end 100 000 indbyggere, øer og andre regioner, der er lige så isoleret beliggende⁽¹⁸⁾. Hvis en region støder op mod regionalstøtteberettigede regioner i andre medlemsstater, gælder hovedreglen for den helhed, der udgøres af disse regioner
- listen over regioner skal opstilles på basis af de under punkt 3.10.2 nævnte indikatorer. De foreslåede regioner skal med hensyn til en af de i metoden fastlagte indikatorer frembyde signifikante skævheder (en halv standard-afvigelse) i forhold til gennemsnittet for den pågældende medlemsstat potentielle litra c)-regioner.

⁽¹⁸⁾ Luxembourg er undtaget fra denne regel på grund af landets befolkningsstørrelse.

3.10.4. Tyndtbefolkede regioner:

- inden for rammerne af de under punkt 3.9 anførte lofter for de enkelte medlemsstater kan undtagelsen i litra c) også bringes i anvendelse på regioner med en befolknings-tæthed på under 12,5 indbyggere pr. km² ⁽¹⁹⁾.

3.10.5. Sammenhæng med strukturfondene:

- for at tilskynde medlemsstaterne til at sikre sammenhæng mellem udpegelsen af regionalstøtteområder og EU-støtteområder, kan den pågældende undtagelse også bringes i anvendelse på regioner, der er støtteberettiget under strukturfondene inden for rammerne af de under punkt 3.9 anførte lofter og under hensyntagen til betingelserne i punkt 3.10.3, andet led.

4. Støttens formål, form og omfang

- 4.1. Regionalstøtte ydes enten til produktive investeringer (initialinvesteringer) eller jobskabelse, der er forbundet med investeringerne. Den har således ikke til formål at begunstige hverken kapitalfaktoren eller beskæftigelsesfaktoren.
- 4.2. For at sikre, at de støttede produktive investeringer er rentable og sunde, skal støttemodtagerens ⁽²⁰⁾ bidrag til investeringernes finansiering mindst udgøre 25 %.

Støtten kan ydes under forskellige former: tilskud, lavrentelån eller rentetilskud, garanti eller indskud af offentlig kapital på gunstige vilkår, skattelettelse, nedsættelse af arbejdsgiverbidrag, leverancer af varer og tjenesteydelser på gunstige vilkår osv.

Desuden skal det fastsættes i støtteordningerne, at anmodningen om støtte skal indgives, inden gennemførelsen af projekterne påbegyndes.

⁽¹⁹⁾ Kriterium indført ved Kommissionens meddelelse angående ændring af metoden for anvendelse af artikel 92, stk. 3, litra c), på regionalstøtte, se fodnote 2, ottende led.

⁽²⁰⁾ Der må ikke gives støtte til dette minimumsbidrag på 25 %. Dette er f.eks. ikke tilfældet, når det drejer sig om et lån, hvortil der er ydet rentetilskud eller knyttet offentlige garantier med støtteelementer.

- 4.3. Støttens omfang defineres på grundlag af støttens intensitet i forhold til referencekostningerne (jf. punkt 4.5, 4.6 og 4.13).

Støtte til initialinvesteringer

- 4.4. Ved initialinvestering forstås investering i fast kapital i forbindelse med oprettelse af en ny virksomhed, udvidelse af en eksisterende virksomhed eller iværksættelse af en aktivitet, der indebærer en fundamental ændring af en eksisterende virksomheds produkt eller produktionsmetode (gennem rationalisering, diversificering eller modernisering) ⁽²¹⁾.

En investering i fast kapital i form af overtagelse af en lukket virksomhed eller en virksomhed, der ellers ville være blevet lukket, kan også betragtes som initialinvestering, medmindre virksomheden tilhører en kriseramt virksomhed. I sidstnævnte tilfælde kan støtte til overtagelse af en virksomhed indebære en fordel for den kriseramte virksomhed, der skal undersøges i overensstemmelse med retningslinjerne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ⁽²²⁾.

- 4.5. Støtte til initialinvestering beregnes på grundlag af dens procentvise andel af investeringens værdi. Denne værdi opgøres efter en ensartet udgiftsmodel (standardberegningsgrundlag) for følgende investeringslementer: grund, bygninger og udstyr ⁽²³⁾.

⁽²¹⁾ Erstatningsinvesteringer er dermed ikke omfattet af dette begreb. Støtte til denne form for investering falder ind under driftsstøtte, der er omfattet af reglerne i punkt 4.15-4.17.

Begrebet omfatter heller ikke støtte til sanering af en kriseramt virksomhed som omhandlet i retningslinjerne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (EFT C 368 af 23.12.1994, s. 12).

Støtte til omstrukturering af en kriseramt virksomhed efter punkt 3.5 i ovennævnte retningslinjer kan i det omfang, den vedrører investeringsforanstaltninger (rationalisering, modernisering, diversificering), ydes uden forhåndsanmeldelse, når den indgår i en regionalstøtteordning. Indgår regionalstøtten i et støtteprojekt til fordel for omstrukturering af en kriseramt virksomhed, skal regionalstøtten dog medregnes ved den gennemgang, der skal foretages i henhold til nærværende retningslinjer.

⁽²²⁾ Med hensyn til den nugældende udgave henvises til fodnote 10.

⁽²³⁾ I transportsektoren kan udgifterne til køb af transportmateriel ikke indgå i standardberegningsgrundlaget. Disse udgifter er således ikke støtteberettigede i forbindelse med støtte til initialinvesteringer.

Er der tale om overtagelse af sådanne aktiver, skal der udelukkende ⁽²⁴⁾ tages hensyn til købsprisen (overtagelsen skal finde sted på markedsvilkår). Aktiver, til hvis køb der allerede er ydet støtte før overtagelsen, skal fratrækkes.

- 4.6. De støtteberettigede udgifter kan også omfatte visse former for immaterielle investeringer, men må dog ikke overstige 25 % af standardberegningsgrundlaget for store virksomheder ⁽²⁵⁾.

Det kan udelukkende være udgifter til teknologioverførsel i form af erhvervelse af:

- patenter
- produktionslicenser eller patenteret knowhow
- ikke patenteret knowhow.

Til de immaterielle aktiver, hvortil der kan ydes støtte, må dog stilles visse krav, der kan sikre, at de forbliver i den støtteberettigede region og altså ikke overføres til andre regioner, som måske ikke er støtteberettigede. Støtteberettigede immaterielle aktiver skal således opfylde følgende betingelser:

- de må udelukkende udnyttes i den virksomhed, hvortil regionalstøtten er ydet
- der skal være tale om afskrivningsberettigede aktiver
- de skal være erhvervet fra tredjemand under markedsbetingelser
- de skal være opført blandt virksomhedens aktiver og forblive i den støttemodtagende virksomhed i mindst fem år.

- 4.7. Den støtte, medlemsstaterne anmelder, er normalt udtrykt som bruttobeløb, dvs. før

⁽²⁴⁾ Hvis overtagelsen ledsages af andre initialinvesteringer, lægges de hermed forbundne udgifter til købsprisen.

⁽²⁵⁾ For SMV gælder kriterierne og betingelserne i rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder (EFT C 213 af 23.7.1996, s. 4).

skat. For at gøre de forskellige støtteformer indbyrdes sammenlignelige og gøre støtteintensiteterne sammenlignelige fra den ene medlemsstat til den anden, omregner Kommissionen medlemsstaternes støtteanmeldelser til støtte udtrykt i nettosubventionsækvivalent (NS/Æ) ⁽²⁶⁾.

- 4.8. Støtteintensiteten skal være afpasset efter de regionale problemers art og størrelse. Som udgangspunkt må der således skelnes mellem de støtteintensiteter, der kan accepteres i litra a)-regioner, og de støtteintensiteter, der kan godtages i litra c)-regioner. I denne forbindelse skal det tages i betragtning, at der for litra c)-regioners vedkommende ikke er tale som områder med en usædvanlig lav levestandard eller alvorlig underbeskæftigelse, således som det er tilfældet med litra a)-områder. Konkurrencefordrejende virkninger af statsstøtte kan derfor vanskeligere retfærdiggøres i litra c)-områder end i litra a)-områder. Det bevirker, at de accepterede støtteintensiteter som udgangspunkt er lavere i litra c)-regioner end i litra a)-regioner.

Kommissionen antager derfor, at regionalstøttens intensitet ikke bør overstige 50 % NS/Æ i litra a)-områder, undtagen i regionerne i den yderste periferi ⁽²⁷⁾, hvor den kan være op til 65 % NS/Æ. I litra c)-områder er loftet over regionalstøtten sat til 20 % NS/Æ, bortset fra tyndtbefolkede områder og regionerne i den yderste periferi, hvor det må komme op på 30 % NS/Æ.

I de litra a)-områder på NUTS II-niveau, hvor BNP pr. indbygger målt i købekraftstandarder

overstiger 60 % af EU-gennemsnittet, må regionalstøtten ikke overstige 40 % NS/Æ, bortset fra regionerne i den yderste periferi, hvor den må udgøre 50 % NS/Æ.

I artikel c)-områder med et BNP pr. indbygger målt i købekraftstandarder over EU-gennemsnittet og en arbejdsløshed under EU-gennemsnittet ⁽²⁸⁾ må regionalstøtten ikke overstige 10 % NS/Æ, bortset fra tyndtbefolkede områder og regionerne i den yderste periferi, hvor den må udgøre 20 %. Med hensyn til regioner, der er underkastet ovennævnte loft på 10 % NS/Æ kan højere støtteintensiteter, der ikke overstiger det normale loft på 20 % NS/Æ, undtagelsesvis accepteres i regioner (svarende til NUTS III-niveau eller mindre), der støder op til en litra a)-region.

Alle ovennævnte lofter er øvre grænser. Kommissionen vil indenfor disse lofter påse, af regionalstøtteintensiteten afpasses efter de regionale problemers omfang og størrelse set i en EU-sammenhæng.

- 4.9. Til de lofter, der er anført i punkt 4.8, skal eventuelt lægges den supplerende støtte til SMV, der er omhandlet i Kommissionens meddelelse om statsstøtte til SMV ⁽²⁹⁾, dvs. 15 procentpoint brutto ⁽³⁰⁾ i litra a)-områder og 10 procentpoint brutto for litra c)-områder. Det er det endelige støtteloft, der gælder for beregningsgrundlaget for SMV. Disse tillæg for SMV gælder ikke for virksomheder i transportsektoren.

⁽²⁶⁾ Med hensyn til metoden for beregning af NS/Æ henvises til bilag I.

⁽²⁷⁾ Regionerne i den yderste periferi er: de franske oversøiske departementer, Azorerne og Madeira og De Kanariske Øer (jf. Erklæring nr. 26 om regionerne i Fællesskabets yderste periferi, bilag til traktaten om Den Europæiske Union).

⁽²⁸⁾ BNP og arbejdsløsheden skal måles på NUTS III-niveau.

⁽²⁹⁾ Der er ligeledes mulighed for højere regionalstøtte i forbindelse med støtte til forskning og udvikling og til miljøbeskyttelse. Beregningsgrundlaget for denne form for støtte er derfor forskelligt fra beregningsgrundlaget for regionalstøtte (herunder til SMV). Forhøjelsen lægges derfor ikke til intensiteten for regionalstøtten, men for den anden støttetype. De nugældende bestemmelser for de to støttetyper er for F&U's vedkommende offentliggjort i EFT C 45 af 17.2.1996, s. 5, og for miljøbeskyttelses vedkommende i EFT C 72 af 10.3.1994, s. 3.

⁽³⁰⁾ Brutto anvendes der tillæg til støtteintensiteterne som fastsat i den nævnte meddelelse om statsstøtte til SMV.

- 4.10. Udbetaling eller tildeling af investeringsstøtte skal gøres betinget af, at den pågældende investering opretholdes i mindst fem år.

Jobskabelsesstøtte

- 4.11. Som nævnt i punkt 4.1 kan regionalstøtte også tage sigte på jobskabelse. I modsætning til den støtte, der er defineret i retningslinjerne for beskæftigelsesstøtte (der vedrører jobskabelse, der ikke er forbundet med en investering)⁽³¹⁾, er der her udelukkende tale om jobskabelse forbundet med gennemførelsen af en initialinvestering⁽³²⁾.
- 4.12. Ved jobskabelse forstås en nettoforøgelse af antallet af stillinger⁽³³⁾ i en virksomhed i forhold til gennemsnittet i en referenceperiode. Derfor skal det antal stillinger, der eventuelt er nedlagt i den pågældende periode, trækkes fra ved opgørelsen af antallet af nye stillinger⁽³⁴⁾.
- 4.13. I lighed med investeringsstøtte skal den jobskabelsesstøtte, der ydes i henhold til nærværende retningslinjer, afpasses efter arten og størrelsen af de regionale problemer, den skal afhjælpe. Det er Kommissionens opfattelse, at støtten ikke bør overstige en vis procentdel af lønomkostningerne⁽³⁵⁾, til den nyansatte, beregnet over en toårig periode. Denne procentdel er lig med den støtteintensitet, der gælder for investeringsstøtte i samme område.

⁽³¹⁾ De nugældende bestemmelser er offentliggjort i EFT C 334 af 12.12.1995, s. 4.

⁽³²⁾ Det gælder, at jobskabelse er forbundet med en investering, når den vedrører den aktivitet, hvori der investeres, og jobbene skabes i de første tre år efter den samlede gennemførelse af investeringen. I denne periode er de job, der skabes som følge af en øget anvendelse af den kapacitet, som skabes af investeringen, også forbundet med en investering.

⁽³³⁾ Antallet af stillinger svarer til antallet af årsarbejdsenheder, dvs. antallet af fuldtidsansatte lønmodtagere i et år; deltidsansatte og sæsonarbejdstagere regnes som brøkdele af en årsarbejdsenhed.

⁽³⁴⁾ Denne definition gælder naturligvis både eksisterende og nye virksomheder.

⁽³⁵⁾ Lønomkostningerne omfatter bruttolønnen, dvs. før skat, samt obligatoriske arbejdsgiverbidrag. Kommissionen forbeholder sig ret til at lægge EU-statistikker angående gennemsnitslønomkostningerne i de forskellige medlemsstater til grund.

- 4.14. Udbetaling og tildeling af jobskabelsesstøtte skal gøres betinget af, at de skabte job opretholdes i mindst fem år.

Driftsstøtte

- 4.15. Regionalstøtte, der ydes med henblik på at nedbringe en virksomheds løbende udgifter (driftsstøtte), er i princippet forbudt. Denne form for støtte kan dog undtagelsesvist ydes i områder, der falder ind under undtagelsesbestemmelsen i artikel 92, stk. 3, litra a), på betingelse af, at den findes velbegrundet på grundlag af dens bidrag til den regionale udvikling og støttens karakter, og at dens omfang står i forhold til de ulemper, den skal opveje⁽³⁶⁾. Det er op til medlemsstaten at påvise disse ulemper og deres omfang.
- 4.16. I regionerne i den yderste periferi, der falder ind under artikel 92, stk. 3, litra a) og c), og i de områder med svag befolkningstæthed, der enten falder ind under artikel 92, stk. 3, litra a), eller — på basis af det under punkt 3.10.4 nævnte befolkningstæthedskriterium — omfattes af undtagelsen i litra c), kan det accepteres, at der ydes støtte til kompensation for en del af meromkostningerne til transport⁽³⁷⁾, dog kun på særlige betingelser⁽³⁸⁾. Det er op til medlemsstaten at påvise disse ulemper og deres omfang.
- 4.17. Bortset fra de i punkt 4.16 nævnte tilfælde skal driftsstøtten være tidsbegrænset og degressiv. Desuden er driftsstøtte, der har til formål at fremme eksporten⁽³⁹⁾ mellem medlemsstaterne, ikke tilladt.

⁽³⁶⁾ Driftsstøtte ydes bl.a. i form af skattelettelser eller nedsættelser af arbejdsgiverbidrag.

⁽³⁷⁾ Ved meromkostninger til transport forstås meromkostninger, som skyldes transport af varer indenfor det pågældende lands grænser. Støtten må under ingen omstændigheder kunne udgøre eksportstøtte, og den må heller ikke udgøre foranstaltninger med tilsvarende virkning som kvantitative indførselsrestriktioner.

⁽³⁸⁾ For så vidt angår de særlige betingelser for de regioner, der falder ind under artikel 92, stk. 3, litra c), på basis af befolkningstæthedskriteriet, henvises til bilag II. Med hensyn til de andre regioner, der kan modtage støtte for at kompensere for en del af meromkostningerne til transport, svarer betingelserne til dem i bilag II.

⁽³⁹⁾ Jf. fodnote 3 i meddelelse om de minimis-støtteordninger (EFT C 68 af 6.3.1996, s. 9).

Kumulationsregler

- 4.18. Støtteintensitetslofterne, der er fastsat efter kriterierne i punkt 4.8 og 4.9, gælder for den samlede støtte
- når der samtidig ydes støtte under flere regionalstøtteordninger
 - uanset om støtten ydes med lokale, regionale, nationale eller fællesskabsmidler.
- 4.19. Jobskabelsesstøtte som omhandlet i punkt 4.11-4.14. og investeringsstøtte som omhandlet i punkt 4.4-4.10. kan kumuleres⁽⁴⁰⁾ indbyrdes, men kun inden for rammerne af det støtteloft, der er fastsat for den pågældende region⁽⁴¹⁾.
- 4.20. Når de regionalstøtteberettigede udgifter helt eller delvis også er berettigede til anden form for støtte, skal den del, der er berettiget til begge former, underkastes det højeste støtteloft, der gælder for disse ordninger.
- 4.21. Når en medlemsstat fastsætter, at en statsstøtteordning kan kumuleres med andre støtteordninger, skal den for hver ordning specificere, hvordan den sikrer, at ovennævnte betingelser overholdes.
- 5. Regionalstøttekort og godkendelse af statsstøtte som værende forenelig med fællesmarkedet**
- 5.1. En medlemsstats regionalstøttekort består dels af de regioner i medlemsstaten, der anerkendes at falde ind under de her omhandlede undtagelser, dels af de intensitetslofter over støtte til initialinvesteringer eller jobskabelsesstøtte, der er blevet godkendt for hver enkelt region.
- 5.2. Medlemsstaterne anmelder på basis af artikel 93, stk. 3, udkast til regionalstøttekort, der udarbejdes efter kriterierne i punkt 3.5, 3.10, 4.8 og 4.9. Kommissionen vedtager dette kort efter proceduren i traktatens artikel 93, i princippet ved én samlet beslutning for alle de pågældende regioner i en medlemsstat og for et bestemt tidsrum. De nationale regionalstøttekort tages således op til revision med jævne mellemrum.
- 5.3. Af hensyn til sammenhængen mellem de beslutninger, Kommissionen træffer som led i konkurrencepolitikken, og de beslutninger, den træffer om regioner berettiget til støtte fra strukturfondene, skal kortenes gyldighedsperiode i princippet afpasses efter den rytme, der gælder for strukturfondene.
- 5.4. Udkast til støtteordninger godkendes af Kommissionen, enten på det tidspunkt, hvor regionalstøttekortet udarbejdes, eller på et senere tidspunkt, inden for rammerne af de regioner, de lofter og den varighed, der er fastsat for kortet.
- 5.5. Medlemsstaterne skal hvert år indsende rapport til Kommissionen om anvendelsen af de støtteordninger, der er nævnt i punkt 5.4, efter de nugældende regler⁽⁴²⁾.
- 5.6. Under kortenes gyldighedsperiode kan medlemsstaterne anmode om tilpasning i dem i tilfælde af væsentlige ændringer i den socioøkonomiske situation. Der kan være tale om ændring af støtteintensiteten og de støtteberettigede områder, forudsat at udpegelsen af nye områder opvejes af bortfald af områder med samme indbyggertal. Det tilpassede regionalstøttekort udløber på det tidspunkt, der var fastsat for det oprindelige.
- 5.7. For de regioner, der mister deres litra a)-status efter en revision af regionalstøttekortene og får litra c)-status, kan Kommissionen i en overgangsperiode acceptere, at de støtteintensiteter, der gjaldt for dem under deres litra a)-status, gradvis reduceres — lineært eller i et hurtigere tempo —

⁽⁴⁰⁾ Jobskabelsesstøtte og investeringsstøtte i henhold til disse retningslinjer kan ikke kumuleres med den jobskabelsesstøtte, der er defineret i de i fodnote 31 nævnte retningslinjer for beskæftigelsesstøtte, eftersom den ydes under helt andre omstændigheder og på andre tidspunkter. Forhøjelser for specielt ugunstigt stillede kategorier kan dog godkendes efter bestemmelser, der skal fastlægges i retningslinjerne for beskæftigelsesstøtte.

⁽⁴¹⁾ Denne betingelse anses som opfyldt, når summen af støtten til initialinvesteringen i procent af investeringens værdi og jobskabelsesstøtten i procent af lønomkostningerne ikke overstiger det fordelagtigste beløb, der fremkommer ved enten at anvende det loft, der er fastsat for regionen efter kriterierne i punkt 4.8 og 4.9, eller det loft, der er fastsat for regionen efter kriterierne i punkt 4.13.

⁽⁴²⁾ Med hensyn til de nugældende regler henvises til Kommissionens brev af 22. februar 1994 og ændringer hertil i Kommissionens brev af 2. august 1995.

til det pågældende intensitetsloft i overensstemmelse med punkt 4.8 og 4.9 ⁽⁴³⁾ ⁽⁴⁴⁾. Overgangsperioden kan ikke overstige to år for driftsstøtte og fire år for støtte til initialinvesteringer og jobskabelsesstøtte.

- 5.8. Med henblik på opstilling af regionalstøttekortet opfordres medlemsstaterne til, jf. EF-traktatens artikel 93, stk. 3 — ud over en liste over de områder, de foreslår klassificeret som regionalstøtteberettigede efter en af de her omhandlede undtagelsesbestemmelser, og støttelofterne — at anmelde til Kommissionen alle andre elementer af betydning for fastlæggelsen af en rammeordning for støtteordningerne (støttens formål og form, virksomhedernes størrelse osv.), som de forbeholder sig ret til at vedtage, både på centralt og på regionalt og lokalt plan. Inden for kortets gyldighedsperiode kan alle de støtteordninger, der er i overensstemmelse med denne rammeordning, anmeldes efter den hurtige godkendelsesprocedure.

6. Anvendelse, gennemførelse og revision

- 6.1. Med undtagelse af de overgangsbestemmelser, der er fastsat i punkt 6.2 og 6.3, vil Kommissionen vurdere regionalstøtteforanstaltningernes forenelighed med fællesmarkedet på grundlag af nærværende retningslinjer, så snart de er vedtaget. De støtteprojekter, der er anmeldt, inden nærværende retningslinjer meddeles til medlemsstaterne, og som Kommissionen endnu ikke har truffet endelig beslutning om, vil dog blive vurderet på grundlag af de gældende kriterier på anmeldelsestidspunktet.

Kommissionen vil endvidere foreslå medlemsstaterne foranstaltninger på basis af EF-traktatens artikel 93, stk. 1, for at sikre at alle regionalstøttekort og alle regionalstøtteordninger pr. 1. januar 2000 er forenelige med bestemmelserne i nærværende retningslinjer.

I denne forbindelse vil Kommissionen som foranstaltninger på basis af artikel 93, stk. 1, foreslå

medlemsstaterne, at de begrænser gyldigheden til den 31. december 1999 af alle de lister over støttede regioner, der er godkendt af Kommissionen uden udløbsdato eller med en udløbsdato efter den 31. december 1999.

Kommissionen vil som foranstaltninger på basis af artikel 93, stk. 1, ligeledes foreslå medlemsstaterne, at de ændrer alle bestående regionalstøtteordninger, som vil være i kraft efter den 31. december 1999, med henblik på at gøre dem forenelige med bestemmelserne i disse retningslinjer allerede fra 1. januar 2000, og at de giver meddelelse om de påtænkte ændringer inden seks måneder.

- 6.2. På baggrund af at hovedparten af de støttede regioner, der kan modtage regionalstøtte efter undtagelserne i artikel 93, stk. 3, litra a) og c), er blevet godkendt frem til 31. december 1999, og ud fra ønsket om at sikre, at medlemsstaterne frem til nævnte tidspunkt får en rimelig behandling, kan Kommissionen frem til 31. december 1999 fravige bestemmelserne i disse retningslinjer for så vidt angår gennemgangen af de lister over støttede regioner (nye lister eller ændringer), der er anmeldt inden 1. januar 1999, på betingelse af, at disse listers gyldighed udløber den 31. december 1999. I disse tilfælde vil Kommissionen fortsætte med at basere sig på den metode, der er fastlagt i dens meddelelse ⁽⁴⁵⁾.
- 6.3. Ud fra samme ønske om at sikre medlemsstaterne en rimelig behandling kan Kommissionen frem til 31. december 1999 fravige bestemmelserne i disse retningslinjer for så vidt angår undersøgelsen af foreneligheden af støtteintensiteter og kumulationslofter i de nye ordninger, ad hoc-tilfælde og ændringer af eksisterende ordninger, der anmeldes inden 1. januar 1999, på betingelse af, at gyldigheden af disse intensiteter og kumulationslofter udløber den 31. december 1999, eller at intensiteterne og kumulationslofterne fra 1. januar 2000 er forenelige med bestemmelserne i nærværende retningslinjer.
- 6.4. Kommissionen vil foretage en undersøgelse af nærværende retningslinjer fem år fra deres anvendelsestidspunkt. Den kan endvidere når som helst beslutte at ændre dem, hvis det skulle vise sig hensigtsmæssigt af konkurrencepolitiske årsager eller af hensyn til andre EU-politikker eller internationale forpligtelser.

⁽⁴³⁾ Overgangsbestemmelserne gælder ikke for de dele af NUTS II-regioner, der taber deres litra a)-status, og som uden den supplerende befolkningsandel, der fremkommer ved at anvende anden korrektion i punkt 8 i bilag III til nærværende retningslinjer, ville have været udelukket fra det nye støttekort.

⁽⁴⁴⁾ I betragtning af Nordirlands specielt vanskelige situation bevarer landet sin status som exceptionel region, og loftet bliver 40 %.

⁽⁴⁵⁾ Kommissionens meddelelse til medlemsstaterne vedrørende metoden for anvendelse af EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c), se fodnote 2, femte led.

BILAG I

NETTOSUBVENTIONSÆKVIVALENT AF INVESTERINGSSTØTTE

I dette bilag beskrives den metode, der benyttes til at beregne nettosubventionsækvivalentet (NSÆ). Kommissionen anvender metoden, når den vurderer medlemsstaternes anmeldte støtteordninger. Medlemsstaterne skal derfor principielt ikke anvende metoden. Der redegøres her udelukkende for metoden for at skabe større gennemsigtighed.

1. GENERELLE PRINCIPPER

Beregning af nettosubventionsækvivalentet (NSÆ) består i — uanset hvilket land det drejer sig om — at omregne alle former for investeringsstøtte⁽⁴⁶⁾ til en fællesnævner (nettointensiteten), således at støtteformerne kan sammenlignes med hinanden eller med forud fastsatte lofter. Der er tale om en ex ante-sammenligningsmetode, der ikke altid afspejler den regnskabsmæssige virkelighed.

Nettointensiteten repræsenterer den endelige fordel, som virksomheden anses for at opnå ved støtten, set i forhold til værdien af den subventionerede investering uden TVA. I denne beregning medtages kun udgifter til anlægsinvesteringer i form af jord, bygninger og udstyr, der udgør standardberegningsgrundlaget.

For støtteordninger, hvor beregningsgrundlaget omfatter yderligere udgifter, bør disse udgifter kun udgøre en vis andel af beregningsgrundlaget. Alle ordninger bliver således i sidste instans undersøgt på grundlag af deres intensitet med hensyn til de udgifter, der indgår i standardberegningsgrundlaget som vist i følgende eksempler⁽⁴⁷⁾.

Eksempel 1:

- ordningens beregningsgrundlag: udstyr
- ordningens maksimale intensitet: 30 %

Da alle støtteberettigede udgifter under ordningen figurerer i standardberegningsgrundlaget, baserer Kommissionen sig direkte på ordningens maksimale intensitet, dvs. 30 %. Hvis det intensitetsloft, som Kommissionen har godkendt for den pågældende region, er 30 %, vil ordningen blive vurderet til at være i orden på dette punkt.

Eksempel 2:

- ordningens beregningsgrundlag: udstyr, bygninger og patenter inden for 20 % af førnævnte udgifter
- ordningens maksimale intensitet: 30 %

Alle støtteberettigede udgifter under ordningen figurerer enten i standardberegningsgrundlaget (udstyr, bygninger) eller i oversigten over støtteberettigede immaterielle udgifter (patenter). Sidstnævnte udgifter må ikke overstige 25 % af standardberegningsgrundlaget. Kommissionen baserer sig direkte på ordningens maksimale intensitet, dvs. 30 %. Hvis det intensitetsloft, som Kommissionen har godkendt for den pågældende region, er 30 %, vil ordningen blive vurderet til at være i orden på dette punkt.

⁽⁴⁶⁾ Den skattemæssige støtte kan betragtes som støtte i forbindelse med investeringen, når støtten har investeringen som beregningsgrundlag. Enhver skattemæssig støtte kan desuden indgå i denne kategori, hvis den betales op til et loft udtrykt i procent af investeringen. Når en skattemæssig støtte spredes over flere år, kan det restbeløb, der resterer ved udgangen af et givet år, overføres til det efterfølgende år og forhøjes efter referencesatsen.

⁽⁴⁷⁾ Denne ordning for nyberegning af intensiteterne gælder ikke for de immaterielle investeringer, der er omhandlet i punkt 4.6 i hovedteksten.

Eksempel 3:

- ordningens beregningsgrundlag: bygninger, udstyr, jord og lagre inden for 50 % af førnævnte udgifter
- ordningens maksimale intensitet: 30 %

Kommissionen baserer sig på ordningens maksimale intensitet med hensyn til standardberegningsgrundlaget, dvs.: $30 \% \times 1,5 = 45 \%$. Hvis det intensitetsloft, som Kommissionen har godkendt for den pågældende region, er 30 %, vurderes ordningen ikke til at være i orden, medmindre dens intensitet nedsættes til $30 \% : 1,5 = 20 \%$.

Eksempel 4:

- ordningens beregningsgrundlag: bygninger
- ordningens maksimale intensitet: 60 %

Hvis det regionale loft, som Kommissionen har godkendt, er 30 %, er der intet, der sikrer, at støtten vil overholde dette loft. Den intensitet, der er fastsat i ordningen, er nemlig højere end det regionale loft, men den gælder for et mindre beregningsgrundlag. Ordningen vil altså ikke blive vurderet til at være i orden på dette punkt, medmindre der tilføjes en udtrykkelig betingelse om, at det regionale loft der gælder for det fuldstændige beregningsgrundlag, overholdes.

Bestemmelsen af NSÆ bygger udelukkende på skattemæssige beregninger og nutidsværdiberegninger bortset fra visse støtteformer, hvor det er nødvendigt at foretage en særlig behandling. Disse beregninger foretages på grundlag af elementer fra støtteordningen, det pågældende lands skattelovgivning og visse parametre, der er bestemt pr. konvention.

1.1. Beskatning

Støttens intensitet skal beregnes efter skat, dvs. efter betaling af skat på overskuddet. Man taler således om nettosubventionsækvivalent, som repræsenterer støtten til modtageren efter betaling af den pågældende skat, idet man går ud fra, at virksomheden får overskud allerede det første år, således at skatten på subventionen bliver maksimal.

1.2. Nutidsværdiberegning

Der foretages nutidsværdiberegninger på forskellige niveauer i bestemmelsen af et NSÆ. Når støtten og/eller investeringsudgifterne fordeler sig over tiden, skal der for det første tages hensyn til de faktiske betalings tidspunkter for støtten og udgifterne. Investeringsudgifterne og støttebetalingerne skal derfor ved hjælp af en nutidsværdiberegning henføres til udgangen det år, hvor virksomheden foretager sin første afskrivning. Der foretages ligeledes beregninger, når man skal bestemme nutidsværdien af fordelene i forbindelse med tilbagebetaling af et rentestøttet lån eller skattebetalingerne på en subvention.

Den rente, der anvendes i denne forbindelse, er referencesatsen/kalkulationsrenten, der er fastsat af Kommissionen for de enkelte medlemsstater. Ud over at tjene som kalkulationsrente anvendes denne rentesats også til at beregne rentestøtten for lån til nedsat rente.

1.3. Særlige tilfælde

Ud over ovennævnte skattemæssige beregninger og nutidsværdiberegninger kræver visse former for støtte en særlig behandling. I forbindelse med støtte til leje af en bygning kan støtten således måles ved at foretage en nutidsværdiberegning af forskellene mellem den leje, som virksomheden betaler, og en teoretisk leje, der er lig med den referencesats, der anvendes på værdien af bygningen, forhøjet med et beløb svarende til afskrivningen på bygningen i det pågældende år. Der anvendes en tilsvarende metode i forbindelse med støtte til finansiering af investeringer ved leasing⁽⁴⁸⁾.

⁽⁴⁸⁾ Det bemærkes, at udgifter i forbindelse med lejervirksomhedens køb af jord eller bygning kan betragtes som støtteberettigede på betingelse af, at det godtgøres, at den pågældende støtte er nødvendig.

I forbindelse med støtte til leje af jord beregnes den teoretiske leje på grundlag af den referencesats, der, med fradrag af inflationstakten, anvendes på værdien af jordstykket.

2. NETTOSUBVENTIONSÆKVIVALENT AF EN INVESTERINGSSTØTTE I FORM AF SUBVENTION

2.1. Generelt

Investeringsstøtte til en virksomhed i form af kapitaltilskud udtrykkes først og fremmest i procent af investeringen. Der er her tale om nominelt subventionsækvivalent eller bruttosubventionsækvivalent.

Ifølge den fælles metode til vurdering af støtte repræsenterer nettosubventionsækvivalentet (NS/E) af en subvention den del af subventionen, som tilfalder virksomheden efter betaling af skatten på virksomhedens overskud.

I de fleste tilfælde er subventionen ikke skattepligtig i sig selv, men fradrages værdien af investeringerne, som giver anledning til afskrivninger. Dette betyder, at investor hvert år afskriver mindre, end hvis han ikke havde modtaget støtte. Da afskrivningerne er fradragsberettigede i det skattepligtige resultat, forøger subventionen således hvert år den del, som staten opkræver i form af skat på virksomhedens overskud.

Den metode for beskatning af subvention, der er beskrevet ovenfor, og som består i at integrere subventionen i overskuddet i samme rytme som afskrivningerne, er den hyppigst anvendte i alle medlemsstater, men nogle ordninger indebærer andre beskatningsmetoder.

2.2. Beregningseksempler

Eksempel 1: Subventionen beskattes ikke

I alle medlemsstater bogføres subvention generelt som indtægt og beskattes. Det forekommer dog særlig for støtte til forskning og udvikling, at subvention er fritaget for beskatning. I dette tilfælde er NS/E lig med den nominelle subvention.

Eksempel 2: Investeringen omfatter kun en udgiftskategori, og subventionen beskattes fuldstændigt ved udgangen af første regnskabsår

Dette betyder, at hele subventionen er underkastet overskudsbeskatning fra det første år. Denne antagelse er ikke urealistisk, da virksomhederne har mulighed for at fremføre de underskud, de generelt har i de første leverår, til efterfølgende regnskabsår. For at beregne NS/E af denne subvention skal man fra subventionen fradrage den skat, som den er belastet med.

Parametre: Investering: 100

Nominel subvention: 20

Skattesats: 40 %

Skatten på subventionen er $20 \times 40 \% = 8$

NS/E er altså: $(20 - 8)/100 = 12 \%$

Eksempel 3: Investeringen omfatter kun en udgiftskategori, og subventionen beskattes lineært i fem år

I dette tilfælde beskattes subventionen i lige store dele i fem år. I disse fem år bliver overskuddet således hvert år forhøjet med en femtedel af subventionen. For at beregne NS/E af denne subvention skal man fra subventionen fradrage summen af de tilbagediskonterede beløb, der hvert år betales i skat af disse femte dele.

Parametre: Investering: 100

Nominel subvention: 20

Skattesats: 40 %

Kalkulationsrente: 8 %

Beregningen af de skattebeløb, der hvert år betales af subventionen, og tilbagediskonteringen af disse beløb er vist i følgende tabel:

Periode	Skat på subventionen (1)	Diskonteringsfaktor (2)	Nutidsværdi (1) × (2)
Ved slutningen af 1. år	$(20/5) \times 40 \%$	1,0	1,600
Ved slutningen af 2. år	$(20/5) \times 40 \%$	$1/(1 + 0,08)^1$	1,481
Ved slutningen af 3. år	$(20/5) \times 40 \%$	$1/(1 + 0,08)^2$	1,372
Ved slutningen af 4. år	$(20/5) \times 40 \%$	$1/(1 + 0,08)^3$	1,270
Ved slutningen af 5. år	$(20/5) \times 40 \%$	$1/(1 + 0,08)^4$	1,176
I alt			6,900

Det samlede beløb i sidste kolonne repræsenterer summen af de tilbagediskonterede skattebeløb, der er betalt hvert år. Denne sum skal fratrækkes den nominelle subvention for at komme frem til nettosubventionsækvivalentet.

NSÆ bliver altså: $(20 - 6,9)/100 = 13,1 \%$

Bemærkning: Tilbagediskonteringen af de skattebeløb, der opkræves af subventionen, sker ved udgangen af første år, idet det antages, at virksomheden foretager sin første afskrivning på dette tidspunkt.

Eksempel 4: Investeringen omfatter tre udgiftskategorier: jord, bygninger og udstyr, der underkastes beskatning i forskellige rytmer

Disse tre udgiftskategorier udgør det, der benævnes standardberegningsgrundlaget for støtten. Fordelingen af disse udgifter inden for dette standardberegningsgrundlag defineres ved hjælp af en fordelingsnøgle, der er forskellig for medlemsstaterne som anført i følgende tabel.

	Jord	Bygninger	Udstyr
Belgien	5	40	55
Tyskland	5	30	65
Frankrig	5	50	45
Italien	5	30	65
Luxembourg	5	50	45
Nederlandene	5	40	55
Det Forenede Kongerige	10	20	70
Danmark	5	45	50
Grækenland	3	27	70

	Jord	Bygninger	Udstyr
Spanien	5	40	55
Irland	5	50	45
Portugal	3	25	72
Østrig	5	30	65
Finland	1	19	80
Sverige	5	45	50

Ovenstående fordelingsnøgler anvendes til beregning af NS/E for støtteordninger. Når det drejer sig om individuelle tilfælde, anvender man til gengæld den effektive fordelingsnøgle for de tre udgiftskategorier i standardgrundlaget.

Da den rytme, hvori subventionen beskattes, er forskellig for hver udgiftskategori, er det nødvendigt at fordele subventionen under hver post i støttegrundlaget i forhold til deres betydning.

Man beregner derefter skattebetalingerne særskilt for hver udgiftskategori. (Disse beregninger er samme type som i tabellen i eksempel 3). Disse skattebetalinger fradrages endelig den nominelle subvention for at komme frem til NS/E:

NS/E = nominel subvention med fradrag af:

- skatten på subventionen til jord
- skatten på subventionen til bygninger
- skatten på subventionen til udstyr

Parametre: Investering: 100

- heraf: — jord: 3 ikke afskrivelig
- bygninger: 33 lineær afskrivning i 20 år
- udstyr: 64 degressiv afskrivning i fem år

Nominel subvention: 20

Skattesats: 55,0 %

Kalkulationsrente: 8,0 %

Beregning af skatten på subventionen til jord:

Det gælder generelt, at jord ikke kan afskrives. Når vi går ud fra, at subventionen beskattes i samme rytme som afskrivningerne, er subventionen til jord altså ikke underkastet beskatning, og der er ingen skat, der skal fratrækkes subventionen til jord.

Beregning af skatten på subventionen til bygninger:

Vi går ud fra den hypotese, at subventionen til bygninger beskattes i samme rytme som afskrivningerne, dvs. over 20 år, med lige store beløb:

- den nominelle subvention til bygninger er: $20 \times 33 \% = 6,6$
- den del af subventionen, der integreres i overskuddet, udgør hvert år: $6,6/20 = 0,33$
- skattebeløbet på denne del er: $0,33 \times 55 \% = 0,18$.

I 20 år opkræves der hvert år et beløb på 0,18 i overskuddet som følge af subventionen til bygninger. Tilbagediskonteringen af denne serie til udgangen af første år (beregninger af samme type som i tabellen i eksempel 3) giver det samlede skattebeløb i denne periode for subventionen til bygninger: 1,925.

Beregning af skatten på subventionen til udstyr:

Det antages, at subventionen til udstyr beskattes i samme rytme som afskrivningerne, dvs. degressivt, i fem år, idet rytmen er: 40 %, 24 %, 14,4 %, 10,8 % und 10,8 %.

I modsætning til bygninger er beskatningen forskellig hvert år, og det er derfor nødvendigt at foretage beregningen af skatteopkrævningerne år for år. Andelen af den nominelle subvention til udstyr er $20 \times 64 \% = 12,8$.

Beregningen af skatteopkrævningerne:

Periode	Skat på subventionen (1)	Diskonteringsfaktor (2)	Nutidsværdi (1) × (2)
Ved slutningen af 1. år	$12,8 \times 40 \% \times 55 \%$	1,0	2,816
Ved slutningen af 2. år	$12,8 \times 24 \% \times 55 \%$	$1/(1 + 0,08)^1$	1,564
Ved slutningen af 3. år	$12,8 \times 14,4 \% \times 55 \%$	$1/(1 + 0,08)^2$	0,869
Ved slutningen af 4. år	$12,8 \times 10,8 \% \times 55 \%$	$1/(1 + 0,08)^3$	0,604
Ved slutningen af 5. år	$12,8 \times 10,8 \% \times 55 \%$	$1/(1 + 0,08)^4$	0,559
I alt			6,412

Beregning af NSÆ:

— Nominel subvention: 20

med fradrag af:

— Skat på subventionen til jord 0

— Skat på subventionen til bygninger — 1,925

— Skat på subventionen til udstyr — 6,412

NSÆ 11,6 %

Bemærkninger:

1. Beskatningen af subventioner — nævnt i den fælles metode til vurdering af støtte — afhænger dels af den pågældende medlemsstats skattelovgivning, dels af de særlige bestemmelser, der eventuelt gælder inden for den pågældende ordning.

2. Ved beregning af et NSÆ er det derfor nødvendigt præcist at kende følgende:

— satserne for beskatning af virksomhedernes overskud i det pågældende land

— de gældende afskrivningsregler, eller

— den ved den pågældende ordning foreskrevne særlige metode til at integrere subventionen i overskuddet.

3. NETTOSUBVENTIONSÆKVIVALENTET AF EN INVESTERINGSSTØTTE I FORM AF ET RENTELETTET LÅN

3.1. Generelt

En investeringsstøtte, der ydes til en virksomhed i form af et rentelettet lån, udtrykkes ved det antal procentpoint, som udgør forskellen mellem referencesatsen og den rente, som långiveren kræver.

Dette rentetilskud medfører kun en reduktion af rentebyrden, idet tilbagebetaling af kapitalen antages at forløbe på samme måde for lån til normal rente som for lån til reduceret rente.

Den fordel, der opnås ved tilbagebetaling af lånet, udtrykkes ligesom for en subvention i procent af investeringen. Der er her tale om det nominelle subventionsækvivalent eller bruttosubventionsækvivalentet.

Bruttosubventionsækvivalentet repræsenterer ikke den endelige fordel af rentetilskuddet. Da rentebyrden er fradragsberettiget i det skattepligtige resultat, medfører rentetilskuddet nemlig, at en del af denne skattefordel mistes, idet der sker en forøgelse af den del, som staten opkræver i form af skat på virksomhedens overskud.

Nettosubventionsækvivalentet (NS/E) fremkommer herefter ved fra bruttosubventionsækvivalentet at fradrage den skat, som staten opkræver på den forøgelse af det skattepligtige resultat, der skyldes rentetilskuddet.

Ligesom for en subvention foretages beregningen af NS/E af et rentelettet lån på grundlag af elementer, der følger af støtteordningen eller af det pågældende lands skatte Lovgivning, hvortil eventuelt kommer andre elementer, der er bestemt pr. konvention.

De elementer, der er nødvendige for at beregne NS/E af en investeringsstøtte i form af et rentelettet lån, er følgende:

- lånets løbetid
- den afdragsfrie periode, som er den initiale periode, hvor lånet ikke afdrages, men hvor der kun betales renter på lånet
- rentetilskuddets størrelse udtrykt i procentpoint
- varigheden af rentetilskuddet, som ikke nødvendigvis svarer til lånets løbetid
- lånets størrelse i procent af investeringen, benævnt låneandelen
- referencesatsen/kalkulationsrenten
- skattesatsen.

Man skal også kende tilbagebetalingsvilkårene for lånet. I langt de fleste tilfælde tilbagebetales lånet lineært med lige store afdrag, medens der betales renter på restgælden. Undertiden sker tilbagebetalingen i konstante annuiteter, hvilket der tages hensyn til ved beregningen af NS/E.

3.2. Beregningseksempler

Eksempel 1:

1. Parametre:

- lånets løbetid er ti år, tilbagebetalingen er lineær, uden afdragsfri periode
- rentetilskuddet er tre point i lånets hele løbetid
- lånebeløbet udgør 40 % af investeringen
- referencesatsen/kalkulationsrenten er 8 %
- skattesatsen er 35 %.

2. Beregning af enhedsgaveelementet:

Enhedsgaveelementet er det nominelle subventionsækvivalent af et rentetilskud på et point for et lån på 100 % af investeringen under hensyn til parametrene for lånet. Det beregnes således:

Ved slutningen af år nr.	Lån: restgæld	Rentetilskud på et point	Opnået fordel	Diskonteringsfaktor	Nutidsværdi (*)
	(1)	(2)	(1) × (2)	(3)	(1) × (2) × (3)
1	100	1 %	1,0	$1/(1 + 0,08)^1$	0,926
2	90	1 %	0,9	$1/(1 + 0,08)^2$	0,772
3	80	1 %	0,8	$1/(1 + 0,08)^3$	0,635
4	70	1 %	0,7	$1/(1 + 0,08)^4$	0,515
5	60	1 %	0,6	$1/(1 + 0,08)^5$	0,408
6	50	1 %	0,5	$1/(1 + 0,08)^6$	0,315
7	40	1 %	0,4	$1/(1 + 0,08)^7$	0,233
8	30	1 %	0,3	$1/(1 + 0,08)^8$	0,162
9	20	1 %	0,2	$1/(1 + 0,08)^9$	0,100
10	10	1 %	0,1	$1/(1 + 0,08)^{10}$	0,046
Enhedsgaveelement					4,112

(*) Nutidsværdiberegningen foretages ved begyndelsen af første år.

3. Beregning af nettosubventionsækvivalentet:

Under hensyntagen til støttens karakteristika (rentetilskud på tre point, låneandel 40 %, den ikke-beskattede del af subventionen: 1 — 35 %) kommer man frem til nettosubventionsækvivalentet ved simpelthen at multiplicere enhedsgaveelementet med disse faktorer:

$$NS/E = 4,112 \times 3 \times 40 \% \times (1 - 35 \%) = 3,21 \%$$

Eksempel 2:

1. Parametre:

Samme parametre som i eksempel 1, men med en afdragsfri periode på to år. Dette betyder, at kapitalen ikke afdrages i de to første år. Lånet, der har en løbetid på ti år, vil altså blive tilbagebetalt i otte lige store dele fra det tredje til det tiende år. I disse ti år vil der blive betalt renter på restgælden.

2. Beregning af enhedsgaveelementet:

Ved slutningen af år nr.	Lån: restgæld	Rentetilskud på et point	Opnåede fordele	Diskonteringsfaktor	Nutidsværdi (*)
	(1)	(2)	(1) × (2)	(3)	(1) × (2) × (3)
1	100	1 %	1	$1/(1 + 0,08)^1$	0,926
2	100	1 %	1	$1/(1 + 0,08)^2$	0,857
3	100	1 %	1	$1/(1 + 0,08)^3$	0,794
4	87,5	1 %	0,875	$1/(1 + 0,08)^4$	0,643
5	75,0	1 %	0,750	$1/(1 + 0,08)^5$	0,510
6	62,5	1 %	0,625	$1/(1 + 0,08)^6$	0,394
7	50	1 %	0,500	$1/(1 + 0,08)^7$	0,292
8	37,5	1 %	0,375	$1/(1 + 0,08)^8$	0,203
9	25,0	1 %	0,250	$1/(1 + 0,08)^9$	0,125
10	12,5	1 %	0,125	$1/(1 + 0,08)^{10}$	0,058
Enhedsgaveelement					4,802 %

(*) Nutidsværdiberegningen foretages ved begyndelsen af første år.

3. Beregning af nettosubventionsækvivalentet:

Ligesom i eksempel 1 er det tilstrækkeligt at multiplicere enhedsgaveelementet med antallet af rentetilskudspoint, låneandelen og den ikke-beskattede del af subventionen:

$$NS/\text{\text{E}} = 4,802 \times 3 \times 40 \% \times (1 - 35 \%) = 3,75 \%$$

Bemærkning: Man konstaterer, at indførelsen af en afdragsfri periode — alt andet lige — resulterer i en forhøjelse af NS/E. Den afdragsfrie periode forøger nemlig hvert år restgælden og dermed den opnåede fordel som følge af tilskuddet og følgelig også enhedsgaveelementet.

Eksempel 3:

1. Parametre:

Samme elementer som i eksempel 2, men tilbagebetalingen af lånet sker i konstante annuiteter.

I dette tilfælde er beregningsmetoden fundamentalt forskellig fra den, der blev anvendt i de to foregående eksempler: det er nødvendigt at beregne de »normale« annuiteter, dvs. uden rentetilskud, og derefter beregne de »rentelettede« annuiteter og finde forskellen mellem disse to serier år for år, og endelig skal resultaterne af denne sidste beregning tilbagediskonteres for at finde subventionsækvivalentet.

2. Beregning af nettosubventionsækvivalentet:

De konstante annuiteter, udtrykt i procent af lånet, beregnes efter følgende formel:

$$A = i/(1 - r^n)$$

$$\text{hvor } r = 1/(1 + i)$$

i og n er henholdsvis rentesatsen og det antal år, for hvilke annuiteten beregnes. Beregningerne nedenfor er foretaget for et lån på 100 enheder:

År	Normale annuiteter	Rentelettede annuiteter	Opnåede fordele	Diskonteringsfaktor	Nutidsværdi (*)
	(1)	(2)	(3)	(4)	(3) × (4)
1	8	5	3	$1/(1 + 0,08)^1$	2,778
2	8	5	3	$1/(1 + 0,08)^2$	2,572
3	17,401	15,472	1,929	$1/(1 + 0,08)^3$	1,532
4	17,401	15,472	1,929	$1/(1 + 0,08)^4$	1,418
5	17,401	15,472	1,929	$1/(1 + 0,08)^5$	1,313
6	17,401	15,472	1,929	$1/(1 + 0,08)^6$	1,216
7	17,401	15,472	1,929	$1/(1 + 0,08)^7$	1,126
8	17,401	15,472	1,929	$1/(1 + 0,08)^8$	1,042
9	17,401	15,472	1,929	$1/(1 + 0,08)^9$	0,965
10	17,401	15,472	1,929	$1/(1 + 0,08)^{10}$	0,894
Nettosubventionsækvivalent					14,85 %

(*) Nutidsværdiberegningen foretages ved begyndelsen af første år.

3. Beregning af nettosubventionsækvivalentet:

Ved at multiplicere subventionsækvivalentet med låneandelen og den ikke-beskattede del af subventionen kommer man frem til nettosubventionsækvivalentet:

$$NS/E = 14,85 \times 40 \% \times (1 - 35 \%) = 3,86 \%$$

Bemærkning: Uden en afdragsfri periode er NS/E beregnet på samme måde 3,41 %.

3.3. Beregningsformler for NS/E af et rentelettet lån

De metoder, der er redegjort for ovenfor, og som let kan overføres til regneark, giver mulighed for at beregne NS/E af et lån til nedsat rente på grundlag af de særlige forhold, der gør sig gældende i det enkelte tilfælde. I de mest almindelige tilfælde kan man også foretage en direkte beregning ved hjælp af nedenstående formler.

1. Størrelser, der anvendes i beregningerne

- i er referencesatsen pr. tilbagebetalingstermin og: $r = 1/(1 + i)$
- i' er den rentelettede sats pr. tilbagebetalingstermin og $r' = 1/(1 + i')$
- P er lånets løbetid (i antal terminer)
- Q er låneandelen
- T er skattesatsen
- F er en eventuel afdragsfri periodes længde (i antal terminer): i den afdragsfrie periode betales kun renter på lånet, til den reducerede rente. ($F = 0$ uden afdragsfri periode).

2. Lineær tilbagebetaling

$$NS/E = (1 - T) Q \left(1 - \frac{i'}{i} \right) \left(1 + \frac{r^P - r^F}{i \times (P - F)} \right)$$

3. Tilbagebetaling ved konstante annuiteter

$$NS/E = (1 - T) Q \left[1 - \left(\frac{i'}{i} \right) \times \left(1 - r^F + \frac{r^F - r^P}{1 - r^{P-F}} \right) \right]$$

BILAG II

STØTTE TIL DÆKNING AF MEROMKOSTNINGER TIL TRANSPORT I REGIONER, DER KAN FALDE IND UNDER ARTIKEL 92, STK. 3, LITRA c), PÅ GRUNDLAG AF BEFOLKNINGSTÆTHEDSKRITERIET

Betingelser, der skal opfyldes:

- Støtten må kun tjene til dækning af meromkostninger til transport. Den pågældende medlemsstat skal med objektive kriterier kunne begrunde nødvendigheden af dækning. Der kan under ingen omstændigheder gives overdækning for omkostningerne. I den forbindelse skal der tages hensyn til kumulation af forskellige transportstøtteordninger.
- Støtten må kun vedrøre meromkostninger til transport, som skyldes transport af varer inden for det pågældende lands grænser. Med andre ord må støtten under ingen omstændigheder kunne udgøre eksportstøtte.

- Støtten skal kunne kvantificeres ex ante på grundlag af et nøgletal: »støtte pr. tilbagelagt km« eller på grundlag af et nøgletal: »støtte pr. tilbagelagt km« og »støtte pr. vægtenhed«, og der skal udarbejdes en årsberetning om støtten på grundlag af de(t) nævnte nøgletal.
- Beregningen af meromkostningerne skal ske på grundlag af det billigste transportmiddel og den korteste vej mellem fremstillings-/forarbejdningsstedet og afsætningsstederne.
- Støtten kan kun ydes til virksomheder i områder, der er berettiget til statsstøtte med regionalt sigte på grundlag af kriteriet vedrørende ringe befolkningstæthed. Disse områder består fundamentalt af geografiske regioner på NUTS III-niveau, der har en befolkningstæthed på under 12,5 indbyggere pr. km². Disse områder kan imidlertid udvælges med en vis fleksibilitet inden for følgende rammer:
 - fleksibiliteten i valget af områder må ikke medføre en forøgelse af den befolkning, der dækkes af transportstøtte
 - de dele af NUTS III, der får fordel af fleksibiliteten, skal have en befolkningstæthed på under 12,5 indbyggere pr. km²
 - de skal grænse op til NUTS III-regioner, der opfylder kriteriet om en ringe befolkningstæthed
 - deres befolkning skal være ringe i forhold til transportstøtteforanstaltningernes samlede dækning.
- Varer fra virksomheder, som ikke har noget alternativ til deres beliggenhed (udvindingsprojekter, varer fra virksomheder, der udnytter vandkraft osv.), kan ikke modtage transportstøtte.
- Transportstøtte til fordel for virksomheder i erhvervsgrene, Kommissionen anser for følsomme (automobil-, kunstfiber-, skibsbygnings- og stålindustri), skal forud anmeldes og skal overholde de gældende retningslinjer for den pågældende sektor.

BILAG III

METODE TIL BESTEMMELSE AF LOFTER OVER DEN BEFOLKNINGSANDEL, DER FALDER IND UNDER UNDTAGELSEN I ARTIKEL 92, STK. 3, LITRA c)

1. Kommissionen fastsætter et samlet loft over regionalstøttens dækning i EU. Dette samlede loft afgrænser — som en procentdel af befolkningen — den maksimale størrelse, som samtlige de regioner, der er støtteberettigede efter regionalundtagelserne i artikel 92, stk. 3, kan udgøre i EU.
2. De regioner, der er regionalstøtteberettigede efter undtagelsen i artikel 92, stk. 3, litra a), og deres samlede dækning på EU-plan bestemmes eksogent og automatisk ved anvendelse af kriteriet på 75 % af BNP pr. indbygger målt i købekraftstandarder (KKS). Kommissionens beslutning om det samlede loft fastlægger altså samtidig på EU-plan loftet over dækningen efter undtagelsen i artikel 92, stk. 3, litra c). Loftet for artikel 92, stk. 3, litra c), fremkommer nemlig ved fra det samlede loft at fratrække befolkningen i de regioner, der er støtteberettigede efter undtagelsen i artikel 92, stk. 3, litra a).
3. Fordelingen af EU-loftet for artikel 92, stk. 3, litra c), mellem de forskellige medlemsstater sker ved at benytte en fordelingsnøgle (afsnit 1), der tager hensyn til de regionale skævheder i en national sammenhæng og i en EU-sammenhæng.

De således fremkomne resultater justeres derefter for at tage hensyn til visse andre aspekter (afsnit 2).

1. FORDELINGSNØGLE

4. Fordelingsnøglen for EU-loftet for artikel 92, stk. 3, litra c), beregnes på grundlag af befolkningen i de regioner, der på nationalt plan udviser en minimal skævhed målt i BNP/KKS pr. indbygger og/eller arbejdsløshed i forhold til visse tærskler (punkt 5).

Den geografiske enhed, der anvendes i denne forbindelse, er niveau III i NUTS-klassifikationen. For hver enkelt NUTS III-region beregnes indekser for BNP/KKS pr. indbygger og for arbejdsløsheden i forhold til det nationale gennemsnit, og indekserne er et gennemsnit for en treårsperiode. Indikatorerne for BNP/KKS pr. indbygger og for arbejdsløsheden oplyses af Eurostat.

5. Ovennævnte tærskler beregnes for hvert af de to kriterier (BNP/KKS pr. indbygger og arbejdsløshed) og for hver enkelt berørt medlemsstat. Beregningen sker i to etaper. Først beregnes en identisk basistærskel for alle medlemsstater, der fastsættes til 85 for BNP pr. indbygger og til 115 for arbejdsløsheden. Dernæst justeres disse basistærskler for at tage hensyn til hver enkelt medlemsstats relative situation i forhold til gennemsnittet for EU. Formlen er følgende:

$$\text{Tærskel} = \frac{1}{2} \times \left(\text{basistærskel} + \frac{\text{basistærskel} \times 100}{\text{europæisk indeks}} \right)$$

hvor det europæiske indeks udtrykker de forskellige medlemsstaters position — med hensyn til arbejdsløshed eller BNP/KKS pr. indbygger — i procent af det tilsvarende EU-gennemsnit. Dette europæiske indeks beregnes som en gennemsnitsværdi over den samme periode på tre år som de regionale indekser.

De tærskler, der anvendes til fordeling af dækningsloftet for artikel 92, stk. 3, litra c), er således mere selektive, den pågældende medlemsstat befinder sig i des mere gunstig en situation med hensyn til arbejdsløshed eller levestandard, og omvendt.

For at undgå, at arbejdsløhedskriteriet bliver for strengt, topper tærsklen ved 150. Dette gør det lettere at yde regionalstøtte i de medlemsstater, der frembyder væsentlige arbejdsløhedsskævheder på det interne plan, og som ikke synes at have en lige så ugunstig situation på EU-plan. Da forskellene mellem medlemsstaterne er små for tærsklen for BNP/KKS pr. indbygger, er det ikke fundet nødvendigt at fastsætte en mindsteværdi.

6. De regionale indekser sammenlignes dernæst med ovennævnte tærskler, hvilket giver mulighed for at vurdere, om den pågældende region kendetegnes ved en regional skævhed, der er tilstrækkelig til, at den skal indgå i beregningen af fordelingsnøglen.

Befolkningen i alle de regioner, der ikke er regionalstøtteberettigede efter undtagelsen i artikel 92, stk. 3, litra a), og som viser en tilstrækkelig regional skævhed i forhold til i det mindste én af de to ovennævnte tærskler, adderes for hver enkelt medlemsstat. Fordelingsnøglen for EU-loftet for artikel 92, stk. 3, litra c), defineres som hver enkelt medlemsstats andel i den samlede EU-befolkning.

7. Med forbehold af nedenstående korrektioner beregnes befolkningsloftet, der gælder for de enkelte medlemsstater efter undtagelsen i artikel 92, stk. 3, litra c), ved direkte at anvende fordelingsnøglen, dvs. ved at multiplicere EU-loftet for artikel 92, stk. 3, litra c) — udtrykt i befolkningstermer — med den pågældende medlemsstats del i den fremkomne samlede sum.

2. KORREKTIONER

8. De således fremkomne resultater korrigeres, hvis det er nødvendigt, med henblik på:

- at garantere hver medlemsstat, at den befolkning, der støttes efter undtagelsen i artikel 92, stk. 3, litra c), mindst er lig med 15 % og ikke overstiger 50 % af medlemsstatens befolkning, der ikke falder ind under undtagelsen i artikel 92, stk. 3, litra a)
- i hver medlemsstat, at nå et niveau, der er tilstrækkeligt til at omfatte samtlige de regioner, der taber deres litra a)-status, samt tyndt befolkede områder
- at begrænse reduktionen af den samlede dækning (efter de to regionalundtagelser i artikel 92, stk. 3) for en medlemsstat til 25 % af medlemsstatens tidligere dækning.

9. De fremkomne resultater for de medlemsstater, der ikke er direkte berørt af ovennævnte korrektioner, justeres derefter proportionalt, således at summen af de individuelle lofter svarer til det loft for artikel 92, stk. 3, litra c), der er fastsat for EU.

Kommissionens meddelelse om forlængelse af rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder

(98/C 74/07)

(EØS-relevant tekst)

Kommissionen har besluttet at forlænge gyldigheden af de nugældende rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ⁽¹⁾ indtil offentliggørelsen af nye rammebestemmelser, dog højst for en periode på et år fra offentliggørelsen af denne meddelelse.

⁽¹⁾ Offentliggjort i EFT C 368 af 23.12.1994, s. 12, suppleret af reglerne for landbrug og fiskeri, EFT C 283 af 19.9.1997, s. 2.

Forudgående anmeldelse af en fusion**(Sag IV/M.1138 — Royal Bank of Canada/Bank of Montreal)**

(98/C 74/08)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 27. februar 1998 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾ en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved virksomheden Royal Bank of Canada fusionerer, jf. artikel 3, stk. 1, litra a), i nævnte forordning, med Bank of Montreal ved at overføre, som ligeværdige parter, deres respektive aktiviteter til den nye virksomhed »Amalgamated Bank«.
2. De pågældende virksomheder udøver erhvervsaktiviteter inden for bank- og finansiell virksomhed.
3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt.
4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne med angivelse af sag IV/M.1138 — Royal Bank of Canada/Bank of Montreal kan sendes til Kommissionen med telefax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)
Direktorat B — Merger Task Force
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989; revideret udgave: EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.